

Mi újság?

A Magyar Szentek Templomának havi tájékoztató lapja. 2010. június- július

Kiadja a Magyar Szentek Plébániája. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

Pénteken, Jézus Szentséges Szíve főünnepén a Szent Péter téren tartott szentmisével zárta be XVI. Benedek pápa a papi évet. Tizenötezer fehér albába öltözött pap koncelebrált a Szentatyával, amihez hasonló nagy közös szentmisét még nem tartottak Rómában.

A papságnak szentelt év, amelyet az arsi szent plébános halála után 150 évvel ünnepeltünk, a végéhez ért. Példája ismét rávilágított a papi szolgálat nagyságára és szépségére. A pap nem egyszerű hivatalnok, hanem olyan szolgálatot végez, amelyet egyetlen ember sem tudna saját maga erejéből megtenni: Krisztus nevében feloldozza bűneinket, és így, Istenből kiindulva megváltoztatja életünket. A kenyér és a bor felett kimondja Krisztus hálaadó szavait, amelyek az átváltoztatás szavai, és amelyek jelenvalóvá teszik magát a feltámadt Krisztust, testét és véré. Ezáltal átváltoztatják a világ elemeit. Olyan szavak ezek, amelyek szélesre tárják a világot Isten felé és vele egybefűzik azt. A papság nem pusztán hivatal, hanem szentség – hangsúlyozta a pápa. Isten a törékeny embert arra használja fel, hogy rajta keresztül jelen legyen a világban és az emberek javát szolgálja. A „papság” szóban rejlik Isten merészsége, amellyel magát az emberekre bízta.

A papság évében hálát kívántunk adni Istennek, hogy gyengeségeink ellenére ránk bízta magát. Meg akartuk mutatni ismét a fiataloknak, hogy ez a hivatás, ez a szolgálat, amely Istenért és Istennel való szeretetközösség, valóban létezik. Isten várja igenlő válaszukat. Az egyházzal együtt ismét fel kívántuk hívni a figyelmet arra, hogy ezt a hivatást Istentől kell kérnünk. Várható volt, hogy a papság újbóli ragyogása nem tetszik az „ellenségnek”. Azt szerette volna, ha a papság eltűnik, ha Isten kiszorul a világból. És éppen ez történt ennek a papság szentsége feletti öröme szentelt évben. Napvilágra kerültek papok bűnei, amelyeket főleg kiskorúak ellen követtek el. Ismételten bocsánatot kérünk Istentől és az érintett személyektől, miközben megígérjük, hogy minden lehető megteszünk: ehhez hasonló visszaélések soha többé ne forduljanak elő. Megígérjük: a papi szolgálatra jelentkezőknél a képzés során mindent elkövetünk, hogy mérlegeljük hivatásuk hitelességét. Még inkább arra törekszünk, hogy elkísérjük papjainkat útjukon, kérve az Urat, hogy oltalmazza és őrizze meg őket az élet veszélyei közepette. Ha a papság évének az lett volna a célja, hogy saját személyes, emberi szolgálatainkat dicsőítsük, akkor ezek az események mindenképpen megghiúsították volna sikerét. Azonban éppen az ellenkezőjéről volt szó: hálát adtunk Isten ajándékáért, hitünk kincséért, amely „cserépedényekben” van elrejtve – utalt Szent Pál tanítására a pápa. Mindaz, ami történt, megtisztulásra ösztönöz bennünket. Olyan feladat ez, amely elkísér minket a jövő felé, még jobban felismerjük, és még inkább szeretjük Isten nagy ajándékát.

A Szentatya ezután Jézus Szentséges Szívének ünnepéről elmélkedett. Betekintünk Jézus szívébe, amelyet halálakor a római katona lándzsája nyitott meg számunkra, magának Istennek a szívét tárva elé. Az ünnep liturgiájából kiindulva a pápa a 23. zsoltár szavait elemezte: „Az Úr az én pásztorem, nem szenvedek hiányt”. Jézus papsága, szíve mélyén gyökerezik, minden papi szolgálat örökös alapját és ismervét jelenti. Minden papi szolgálatnak Jézus szívében kell horgonyt vetnie, onnan kell kiindulnia.

Isten, mint jó pásztor, személyesen gondoskodik az egyénekről és az egész emberiségről. A világ vallásai mindig is felismerték, hogy végső elemzésben csak egyetlen Isten létezik. Látszólag azonban ez a távoli Isten más hatalmak és erők sorsára, más istenségekre hagyta a világot. Nem jelentett veszélyt, de segítséget sem nyújtott. Ezért nem volt szükséges, hogy foglalkozzanak vele. Furcsa módon ez a gondolat a felvilágosodás korában ismét felmerült. Sokan nem is vágytak arra, hogy Isten törődjön az általa teremtet világgal. Azonban ahol Isten gondoskodását és szeretetét zavarónak érzik, ott az emberi természet a visszájára fordul. Az evangélium Istene azonban ismer engem és törődik velem – folytatta elmélkedését a Szentatya. Isten azt akarja, hogy a papok osztozzanak vele az emberek iránti gondoskodásban. „Én vagyok a jó pásztor, ismerem enyéimet és enyéim ismernek engem” (Jn 10, 14) – olvassuk János evangéliumában. „Ismerni” a Szentírásban azt is jelenti, hogy közel állunk valakihez, szeretjük őt. A papok feladata, hogy „megismerjék” az embereket, Istenből kiindulva és Isten távlatában velük együtt haladjanak az Istennel való barátság útján.

A Szentatya utalt az „alvilágra” is, amelyen keresztül az Úr az embert vezeti a 139-es zsoltár szavai szerint. Ez nem csak a halált jelentheti, hanem a kísértéseket, a megpróbáltatásokat és az elbátortalanodást is.

„Botod, pásztorbotod biztonságot ad”- idézte a zsoltáros szavait a pápa. A pásztornek szüksége van a botra a nyájra törő vadállatok, útonállóknak ellen. Az egyháznak is használnia kell a botot, hogy megvédje a hitet a hamisítók ellen, akik nem a helyes irányt mutatnák, hanem tévútra vezetnek. A bot használata lehet szeretetszolgálat is. Nem szeretetről van szó, ha megtűrnék olyan viselkedéseket, amelyek méltatlanok a papi élethez. Nem szeretet, ha hagyják, hogy elburjánozzanak eretnekségek, a hit félremagyarázása, mintha mi saját magunk önállóan teremtenénk meg magunknak a hitet. Mintha a hit már nem Isten ajándéka lenne, nem az az értékes gyöngyszem, amelyet nem engedünk elrabolni. Ugyanakkor a bot váljon mindig pásztorbottá, amely segíti az embereket, hogy előrehaladhassanak az élet nehéz ösvényein, követve az Urat – mondta a papság évét lezáró homíliájában **XVI.**

Benedek pápa.

Ministráns Foci Kupa

Idén is összecaptak az Esztergom – Budapesti Főegyházmegye egyházközségeinek ministránsai. Az áprilisi találkozón liturgikus, június első szombatján sporttudásukat mérhették össze az oltár szolgálói. Plébániánk is- 7 másik csapattal részt vett a tornán. A megnyitó természetesen nem a stadionban volt, hanem a helyi Szent László plébánia templomban. Köszöntött minket a verseny házigazdája, a ministráns referens atya, és a vendéglátó plébános. Utóbbi megemlékezett az előző napról, a Magyar Összetartozás Napjáról, június negyedikéről is. Mondandójában kifejtette, hogy nekünk, ministránsoknak a sport által különös feladatunk van. A párhuzamot a versennyel *az egységben* értette: ahogyan a pályán csapatban játszunk, szervezeten, összefogva, egymást segítve, úgy kell a mai élet valóságában is tevékenykednünk, dolgoznunk, és nem utolsó sorban küzdenünk. Régi nemzeti himnuszunkat, a Boldogasszony Anyánkat elénekelve emlékeztünk, és kértünk áldást a versenyre.

Az első meccset rögtön mi játszottuk, a tavalyi ezüstérmessel, akiket Balázs góljával állítottunk kérdés elé, ám végül 2:1 –es végeredmény állt be a javukra. Következő mérkőzésünket, sikeresen kezdtük, Dödő csúsztatását Patrik értékesítette, ám ezt az ellenfél részéről két találat követte, így az előzőhöz hasonló eredménnyel (2:1) léptünk le a pályáról. Harmadik és egyben utolsó meccsünk izgalmasan alakult. Először Dödő lövése következtében maradt az ellenfél kapujában a labda, majd a mezőny nagy meglepetésére, kapusunk, Szilágyi Peti juttatta azt hasonló helyre. Bár ismét kaptunk két gólt, de a másik csapat hálórét végül Balázs lepte meg, így megszerezte a vezetést, melyet meg is tartottunk, így megnyertük a mérkőzést (2:3). A góllövőkön kívül elévülhetetlen a betonhátvéd, Ágó szerepe, és a gyönyörű mentésére méltán büszke, valamint gólpasszt adó Tomi. Meg kell említeni a szurkolótáborunkat (és orvosunkat) Domcsit és Julát, valamint fényképészünket, Dávidot. Bár továbbjutni nem sikerült, mégis kétségtelenül jól szerepelt a csapat, fáradtan, de büszkén tértünk haza. Alig várjuk a következő kihívást, (akár a templombúcsún), és a helyi foci pálya szűrés sörénytől való megtisztítását.

Az esemény véleményem szerint leginkább az élő egyházzól tanúskodik. Arról, hogy mi, keresztény fiatalok nem ütünk el kortársainktól, épp úgy szeretünk sportolni, mint ők, de nálunk a csapatszellem nem csupán a pályán, hanem az oltár körül is megjelenik, ahogy a jezsuiták mondják: „Isten nagyobb dicsőségére”.

Dd

Francia természetbarátok imádsága

Úr Jézus, engedd, hogy olyan egyenesek
Legyünk, mint a fenyőszál,
Amely egyenest az ég felé lendül.
Nagylelkűségünk pedig,
Mint az éltető nedv,
Amely benne felszívódik és táplál.
Lelkünk legyen tiszta,

Mint a hegyi patak vize,
Amely a fehérlő hóból születik.
Akaratunk legyen szilárd,
Mint a kőszikla:
Repedések és karcolások nélkül.

Az útszélen emelkedő kereszt
jelentse
Számunkra mindig a találkozást
A Jóbaráttal.
Legyen ez mindig így!

(Török József fordítása)

Egész életünkben, bármerre járunk is,
Te légy csavargásaink,
Vándorutunk társa.

Megkérdeztük híveinket...

... hogy mire jutottál a papok évében?

2010. június 11-én XVI. Benedek pápa bezárta a papok évét. Talán így a tanévvégi hálaadó misék idején összeszedhetnénk, nekünk mit jelentett az, hogy papok éve, Milyen változást hozott ez a mi életünkben. Ezért hát erre kerestük a választ magunkban, és érdemes keresnetek magatokban is:

Mit jelentett neked a papok éve?

– Próbáltam imádkozni értük. Tavalyi zárándoklaton erre készítették fel minket és ez nagyon megmaradt bennem. (19 éves lány)

– Többször hallottam a templomban és felkeltette az érdeklődésemet. Szerintem nem volt eléggé hirdetve és nem kapcsolódott hozzá elég program. (18 éves fiú)

– Nagyon jó volt, hogy a papok száma növekedett a szemináriumokban. (18 éves fiú)

- Azt vettem észre, hogy a papok és a hívek között személyesebb lett a kapcsolat. Remélem, nem csak ebben az évben volt így, hanem ez egy folyamat. (18 éves fiú)

-Sajnos nem volt elég időm ezzel foglalkozni, mert nagyon lekötött az érettségi. (18 éves fiú)

- Egy atyától hallottam, hogy „ez az az év, amikor a papokat kényeztetni kell”. Többet nem imádkoztam értük, de többet gondoltam arra, mennyire fontos lenne, hogy jó papok legyenek. (23 éves lány)

Köszönjük minden válaszlónak, hogy megosztotta velünk gondolatait!

„Fejünk az ár, jaj, százszor elborítja.”

Sokat hallunk, talán tapasztalunk az aranyat érő májusi esőzések következtében kialakult árvízhelyzetről.

Természetesen hatalmas anyagi károkat okozott a víz, de keresztényként észre kell vennünk egy másik perspektívát is. Ahogyan Bőjte Csaba atya fogalmazott a korábbi, gazdasági válság kirobbanásakor: „ez a válság nem arra figyelmeztet, hogy túl gyorsan haladtunk. Hanem arra-tette hozzá-, hogy esetleg rossz irányba.” Nyilvánvalóan vannak természeti okai is a kialakuló özönvíznek. Környezettudatosságra int. De vegyünk észre egy folyamatot: az emberekben megváltozott valami. Hatalmas összefogás született. Számos segélyszervezet gyűjt adományokat, több segélyvonalat hoztak létre, melyeket csak fel kell hívni, és a hívásdíjat a régióba juttatják. A világhálón is számos üzenet érkezik, mely felszólít az adakozásra. Iskolánkban is kihelyezett dobozban gyűjtenek az árvíz sújtotta térség lakóinak. Azt veszem észre, hogy nem hiába. Egyre többen kapcsolódnak be, segítenek valamilyen formában. (Aki anyagilag nem tud hozzájárulni, természetesen imáiban gondolhat a rászorulókra.) Talán ezúttal nem a földeken, a vetésben, hanem az emberekben ért aranyat a májusi eső.

MSZT. NYÁRI HITTANTÁBOR 2010.

A Magyar Szentek Plébánia idén is szervez **hittanos tábor** azoknak a 6 – 15 év közötti gyerekeknek, akik szorgalmasan jártak hittanra és templomba ebben a tanévben.

A táborozás ideje: 2010. július 4 – július 10-ig, (vasárnaptól szombat estig)

A tábor helye: Vonyarcvashegy, Petőfi út 28. (Balaton, északi part, Keszthely mellett)

Elhelyezés: téglalapú épületben illetve sátrakban

Étkezés: a közeli vendéglőben, illetve amit készítünk.

Program: kirándulás, fürdés, játék, vetélkedő, akadályverseny, lelki programok, ...és amit még kitalálunk!

Indulás: a Magyar Szentek Templomától 2010. július 4-én, vasárnap a 9 órai mise után azonnal!!! Várjuk szülők segítségét, akik kiviszik autókkal a táborozókat Kelenföldre a vonathoz.

Az indulás reggelén **8 és fél 9 között** találkozunk a templom előtt!

Hazaérkezés: a Bp. Kelenföldi pályaudvarra 2010. július 10-én, szombaton kb. 18.30-ra.

Hozzájárulás a tábor költségeihez: 5000 Ft / fő.

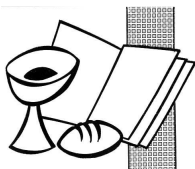

HÍREK - HIRDETÉSEK - PROGRAMOK

2010. június 20-án papszentelés lesz

Esztergomban.

**Imádkozzunk régi
és új papjainkért!**

Miserend változás

Nyári időszakban (június, július, augusztus hónapokban) a *Kruspér utcai Szent Tádé kápolnában* **hétfőn és szombaton nem lesz szentmise.**

Július és augusztus hónapban a Magyar Szentek Templomában **nem lesz vasárnap este 7-kor az egyetemista szentmise!**

Templomunk felszentelésének 14. évfordulóját ünnepeljük

2010. augusztus 15-én, Nagyboldogasszony Ünnepeén.

**A fél 12-es szentmisét Dr Udvardy György püspök atya mondja,
aki most ünnepli pappá-szentelésének 25. évfordulóját.**

A szentmisét követően közös ebéd lesz a híveknek a templomkertben, a hagyományokhoz híven papák – papok focimeccs 4 órakor, különböző játékok a gyerekeknek, és pingpongozási lehetőség –nem csak- kamaszoknak (ütőt, labdát hozzatok!) **Aki tud, hozzon süteményt! Imperatrix énekegyüttes Srajber Zsolt vezényletével.**

Országos összefogás június 20-án

A május elejétől tartó folyamatos esőzések az ország több régiójában is hatalmas károkat okoztak. A megáradt folyók, patakok, valamint a belvíz számtalan várost és települést árasztott el és sok esetben napokra elzárt a külvilágtól. Észak-Magyarországon a Sajó, a Hernád és a Bódva menti települések szinte kivétel nélkül víz alá kerültek. Több mint 4700 családot kellett kitelepíteni és több száz család otthona összedőlt.

Egyházunk segélyszervezete révén az első perctől kezdve nagy erővel segíti a helyszínen a bajbajutottakat, önkéntes munkával és segélyszállítmányokkal egyaránt. A Katolikus Karitás családok ezreit látta el eddig tartósélelmiszerrel, ivóvízzel, takarókkal, tisztítószerekkel és gyógyszerekkel. A kitelepített családok gyermekeinek táborokat szerveznek. A rászorulókat megsegítésére elkülönített bankszámlán is várják a lakosság nagylelkű adományait.

Az egyházmegyei karitás szervezetek külön-külön is akciókat szerveznek és folyamatosan gyűjtenek adományokat, Püspöki Konferenciánk pedig már jelentős összeget bocsátott rendelkezésre katasztrófa-alapjából a legsürgősebb segítségnyújtásra. A hívek példamutató összefogásának köszönhetően az egyházmegyékből eddig érkezett adományok értéke meghaladja a 70 millió forintot.

Mindezek azonban csupán az azonnali segítségnyújtásra elegendők. Az árvíz okozta pusztítás következményeinek enyhítéséhez nagy szükség van a további összefogásra, ezért **június 20-án, vasárnap** a katolikus templomokban országos gyűjtést rendezünk az árvíz károsultjainak megsegítésére.

Kérjük a hívek nagylelkű adományait, hogy minél több családnak segíthessünk otthonuk újjáépítésében!

Budapest, 2010. június 10.

a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia

Mi újság?

A Magyar Szentek Templomának havi tájékoztató lapja. 2010. június- július

Kiadja a Magyar Szentek Plébániája. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

Pénteken, Jézus Szentséges Szíve főünnepén a Szent Péter téren tartott szentmisével zárta be XVI. Benedek pápa a papi évet. Tizenötezer fehér albába öltözött pap koncelebrált a Szentatyával, amihez hasonló nagy közös szentmisét még nem tartottak Rómában.

A papságnak szentelt év, amelyet az arsi szent plébános halála után 150 évvel ünnepeltünk, a végéhez ért. Példája ismét rávilágított a papi szolgálat nagyságára és szépségére. A pap nem egyszerű hivatalnok, hanem olyan szolgálatot végez, amelyet egyetlen ember sem tudna saját maga erejéből megtenni: Krisztus nevében feloldozza bűneinket, és így, Istentől kiindulva megváltoztatja életünket. A kenyér és a bor felett kimondja Krisztus hálaadó szavait, amelyek az átváltoztatás szavai, és amelyek jelenvalóvá teszik magát a feltámadt Krisztust, testét és véré. Ezáltal átváltoztatják a világ elemeit. Olyan szavak ezek, amelyek szélesre tárják a világot Isten felé és vele egybefűzik azt. A papság nem pusztán hivatal, hanem szentség – hangsúlyozta a pápa. Isten a törékeny embert arra használja fel, hogy rajta keresztül jelen legyen a világban és az emberek javát szolgálja. A „papság” szóban rejlik Isten merészsége, amellyel magát az emberekre bízta.

A papság évében hálát kívántunk adni Istennek, hogy gyengeségeink ellenére ránk bízta magát. Meg akartuk mutatni ismét a fiataloknak, hogy ez a hivatás, ez a szolgálat, amely Istenért és Istennel való szeretetközösség, valóban létezik. Isten várja igenlő válaszukat. Az egyházzal együtt ismét fel kívántuk hívni a figyelmet arra, hogy ezt a hivatást Istentől kell kérnünk. Várható volt, hogy a papság újbóli ragyogása nem tetszik az „ellenségnek”. Azt szerette volna, ha a papság eltűnik, ha Isten kiszorul a világból. És éppen ez történt ennek a papság szentsége feletti öröme szentelt évben. Napvilágra kerültek papok bűnei, amelyeket főleg kiskorúak ellen követtek el. Ismételten bocsánatot kérünk Istentől és az érintett személyektől, miközben megígérjük, hogy minden lehető megteszünk: ehhez hasonló visszaélések soha többé ne forduljanak elő. Megígérjük: a papi szolgálatra jelentkezőknél a képzés során mindent elkövetünk, hogy mérlegeljük hivatásuk hitelességét. Még inkább arra törekszünk, hogy elkísérjük papjainkat útjukon, kérve az Urat, hogy oltalmazza és őrizze meg őket az élet veszélyei közepette. Ha a papság évének az lett volna a célja, hogy saját személyes, emberi szolgálatainkat dicsőítsük, akkor ezek az események mindenképpen megghiúsították volna sikerét. Azonban éppen az ellenkezőjéről volt szó: hálát adtunk Isten ajándékáért, hitünk kincséért, amely „cserépedényekben” van elrejtve – utalt Szent Pál tanítására a pápa. Mindaz, ami történt, megtisztulásra ösztönöz bennünket. Olyan feladat ez, amely elkísér minket a jövő felé, még jobban felismerjük, és még inkább szeretjük Isten nagy ajándékát.

A Szentatya ezután Jézus Szentséges Szívének ünnepéről elmélkedett. Betekintünk Jézus szívébe, amelyet halálakor a római katona lándzsája nyitott meg számunkra, magának Istennek a szívét tárva elé. Az ünnep liturgiájából kiindulva a pápa a 23. zsoltár szavait elemezte: „Az Úr az én pásztorem, nem szenvedek hiányt”. Jézus papsága, szíve mélyén gyökerezik, minden papi szolgálat örökös alapját és ismervét jelenti. Minden papi szolgálatnak Jézus szívében kell horgonyt vetnie, onnan kell kiindulnia.

Isten, mint jó pásztor, személyesen gondoskodik az egyénekről és az egész emberiségről. A világ vallásai mindig is felismerték, hogy végső elemzésben csak egyetlen Isten létezik. Látszólag azonban ez a távoli Isten más hatalmak és erők sorsára, más istenségekre hagyta a világot. Nem jelentett veszélyt, de segítséget sem nyújtott. Ezért nem volt szükséges, hogy foglalkozzanak vele. Furcsa módon ez a gondolat a felvilágosodás korában ismét felmerült. Sokan nem is vágytak arra, hogy Isten törődjön az általa teremtet világgal. Azonban ahol Isten gondoskodását és szeretetét zavarónak érzik, ott az emberi természet a visszájára fordul. Az evangélium Istene azonban ismer engem és törődik velem – folytatta elmélkedését a Szentatya. Isten azt akarja, hogy a papok osztozzanak vele az emberek iránti gondoskodásban. „Én vagyok a jó pásztor, ismerem enyéimet és enyéim ismernek engem” (Jn 10, 14) – olvassuk János evangéliumában. „Ismerni” a Szentírásban azt is jelenti, hogy közel állunk valakihez, szeretjük őt. A papok feladata, hogy „megismerjék” az embereket, Istentől kiindulva és Isten távlatában velük együtt haladjanak az Istennel való barátság útján.

A Szentatya utalt az „alvilágra” is, amelyen keresztül az Úr az embert vezeti a 139-es zsoltár szavai szerint. Ez nem csak a halált jelentheti, hanem a kísértéseket, a megpróbáltatásokat és az elbátortalanodást is.

„Botod, pásztorbotod biztonságot ad”- idézte a zsoltáros szavait a pápa. A pásztornak szüksége van a botra a nyájra törő vadállatok, útonállóknak ellen. Az egyháznak is használnia kell a botot, hogy megvédje a hitet a hamisítók ellen, akik nem a helyes irányt mutatnák, hanem tévútra vezetnek. A bot használata lehet szeretetszolgálat is. Nem szeretetről van szó, ha megtűnnek olyan viselkedéseket, amelyek méltatlanok a papi élethez. Nem szeretet, ha hagyják, hogy elburjánozzanak eretnekségek, a hit félremagyarázása, mintha mi saját magunk önállóan teremtenénk meg magunknak a hitet. Mintha a hit már nem Isten ajándéka lenne, nem az az értékes gyöngyszem, amelyet nem engedünk elrabolni. Ugyanakkor a bot váljon mindig pásztorbottá, amely segíti az embereket, hogy előrehaladhassanak az élet nehéz ösvényein, követve az Urat – mondta a papság évét lezáró homíliájában **XVI.**

Benedek pápa.

Ministráns Foci Kupa

Idén is összecsaptak az Esztergom – Budapesti Főegyházmegye egyházközségeinek ministránsai. Az áprilisi találkozón liturgikus, június első szombatján sporttudásukat mérhették össze az oltár szolgálói. Plébániánk is- 7 másik csapattal részt vett a tornán. A megnyitó természetesen nem a stadionban volt, hanem a helyi Szent László plébánia templomban. Köszöntött minket a verseny házigazdája, a ministráns referens atya, és a vendéglátó plébános. Utóbbi megemlékezett az előző napról, a Magyar Összetartozás Napjáról, június negyedikéről is. Mondandójában kifejtette, hogy nekünk, ministránsoknak a sport által különös feladatunk van. A párhuzamot a versennyel *az egységben* értette: ahogyan a pályán csapatban játszunk, szervezeten, összefogva, egymást segítve, úgy kell a mai élet valóságában is tevékenykednünk, dolgoznunk, és nem utolsó sorban küzdenünk. Régi nemzeti himnuszunkat, a Boldogasszony Anyánkat elénekelve emlékeztünk, és kértünk áldást a versenyre.

Az első meccset rögtön mi játszottuk, a tavalyi ezüstérmessel, akiket Balázs góljával állítottunk kérdés elé, ám végül 2:1 –es végeredmény állt be a javukra. Következő mérkőzésünket, sikeresen kezdtük, Dödő csúsztatását Patrik értékesítette, ám ezt az ellenfél részéről két találat követte, így az előzőhöz hasonló eredménnyel (2:1) léptünk le a pályáról. Harmadik és egyben utolsó meccsünk izgalmasan alakult. Először Dödő lövése következtében maradt az ellenfél kapujában a labda, majd a mezőny nagy meglepetésére, kapusunk, Szilágyi Peti juttatta azt hasonló helyre. Bár ismét kaptunk két gólt, de a másik csapat hálórétét végül Balázs lepte meg, így megszerezte a vezetést, melyet meg is tartottunk, így megnyertük a mérkőzést (2:3). A góllövőkön kívül elévülhetetlen a betonhátvéd, Ágó szerepe, és a gyönyörű mentésére méltán büszke, valamint gólpasszt adó Tomi. Meg kell említeni a szurkolótáborunkat (és orvosunkat) Domcsit és Julát, valamint fényképészünket, Dávidot. Bár továbbjutni nem sikerült, mégis kétségtelenül jól szerepelt a csapat, fáradtan, de büszkén tértünk haza. Alig várjuk a következő kihívást, (akár a templombúcsún), és a helyi focipálya szűrés sővénytől való megtisztítását.

Az esemény véleményem szerint leginkább az élő egyházzól tanúskodik. Arról, hogy mi, keresztény fiatalok nem ütünk el kortársainktól, épp úgy szeretünk sportolni, mint ők, de nálunk a csapatszellem nem csupán a pályán, hanem az oltár körül is megjelenik, ahogy a jezsuiták mondják: „Isten nagyobb dicsőségére”.

Dd

Francia természetbarátok imádsága

Úr Jézus, engedd, hogy olyan egyenesek
Legyünk, mint a fenyőszál,
Amely egyenest az ég felé lendül.
Nagylelkűségünk pedig,
Mint az éltető nedv,
Amely benne felszívódik és táplál.
Lelkünk legyen tiszta,

Mint a hegyi patak vize,
Amely a fehérlő hóból születik.
Akaratunk legyen szilárd,
Mint a kőszikla:
Repedések és karcolások nélkül.

Az útszélen emelkedő kereszt
jelentse
Számunkra mindig a találkozást
A Jóbaráttal.
Legyen ez mindig így!

(Török József fordítása)

Egész életünkben, bármerre járunk is,
Te légy csavargásaink,
Vándorutunk társa.

Megkérdeztük híveinket...

... hogy mire jutottál a papok évében?

2010. június 11-én XVI. Benedek pápa bezárta a papok évét. Talán így a tanévvégi hálaadó misék idején összeszedhetnénk, nekünk mit jelentett az, hogy papok éve, Milyen változást hozott ez a mi életünkben. Ezért hát erre kerestük a választ magunkban, és érdemes keresnetek magatokban is:

Mit jelentett neked a papok éve?

– Próbáltam imádkozni értük. Tavalyi zárándoklaton erre készítették fel minket és ez nagyon megmaradt bennem. (19 éves lány)

– Többször hallottam a templomban és felkeltette az érdeklődésemet. Szerintem nem volt eléggé hirdelve és nem kapcsolódott hozzá elég program. (18 éves fiú)

– Nagyon jó volt, hogy a papok száma növekedett a szemináriumokban. (18 éves fiú)

- Azt vettem észre, hogy a papok és a hívek között személyesebb lett a kapcsolat. Remélem, nem csak ebben az évben volt így, hanem ez egy folyamat. (18 éves fiú)

-Sajnos nem volt elég időm ezzel foglalkozni, mert nagyon lekötött az érettségi. (18 éves fiú)

- Egy atyától hallottam, hogy „ez az az év, amikor a papokat kényeztetni kell”. Többet nem imádkoztam értük, de többet gondoltam arra, mennyire fontos lenne, hogy jó papok legyenek. (23 éves lány)

Köszönjük minden válaszlónak, hogy megosztotta velünk gondolatait!

„Fejünk az ár, jaj, százszor elborítja.”

Sokat hallunk, talán tapasztalunk az aranyat érő májusi esőzések következtében kialakult árvízhelyzetről.

Természetesen hatalmas anyagi károkat okozott a víz, de keresztényként észre kell vennünk egy másik perspektívát is. Ahogyan Bőjte Csaba atya fogalmazott a korábbi, gazdasági válság kirobbanásakor: „ez a válság nem arra figyelmeztet, hogy túl gyorsan haladtunk. Hanem arra-tette hozzá-, hogy esetleg rossz irányba.” Nyilvánvalóan vannak természeti okai is a kialakuló özönvíznek. Környezettudatosságra int. De vegyünk észre egy folyamatot: az emberekben megváltozott valami. Hatalmas összefogás született. Számos segélyszervezet gyűjt adományokat, több segélyvonalat hoztak létre, melyeket csak fel kell hívni, és a hívásdíjat a régióba juttatják. A világhálón is számos üzenet érkezik, mely felszólít az adakozásra. Iskolánkban is kihelyezett dobozban gyűjtenek az árvíz sújtotta térség lakóinak. Azt veszem észre, hogy nem hiába. Egyre többen kapcsolódnak be, segítenek valamilyen formában. (Aki anyagilag nem tud hozzájárulni, természetesen imáiban gondolhat a rászorulókra.) Talán ezúttal nem a földeken, a vetésben, hanem az emberekben ért aranyat a májusi eső.

MSZT. NYÁRI HITTANTÁBOR 2010.

A Magyar Szentek Plébánia idén is szervez **hittanos tábor** azoknak a 6 – 15 év közötti gyerekeknek, akik szorgalmasan jártak hittanra és templomba ebben a tanévben.

A táborozás ideje: 2010. július 4 – július 10-ig, (vasárnaptól szombat estig)

A tábor helye: Vonyarcvashegy, Petőfi út 28. (Balaton, északi part, Keszthely mellett)

Elhelyezés: tégláépületben illetve sátrakban

Étkezés: a közeli vendéglőben, illetve amit készítünk.

Program: kirándulás, fürdés, játék, vetélkedő, akadályverseny, lelki programok, ...és amit még kitalálunk!

Indulás: a Magyar Szentek Templomától 2010. július 4-én, vasárnap a 9 órai mise után azonnal!!! Várjuk szülők segítségét, akik kiviszik autókkal a táborozókat Kelenföldre a vonathoz rögtön szentmisemise után.

Az indulás reggelén **8 és fél 9 között** találkozunk a templom előtt!

Hazaérkezés: a Bp. Kelenföldi pályaudvarra 2010. július 10-én, szombaton kb. 18.30-ra.

Hozzájárulás a tábor költségeihez: 5000 Ft / fő.

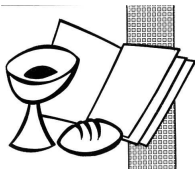

HÍREK - HIRDETÉSEK - PROGRAMOK

2010. június 20-án papszentelés lesz

Esztergomban.

**Imádkozzunk régi
és új papjainkért!**

Miserend változás

Nyári időszakban (június, július, augusztus hónapokban) a Kruspér utcai Szent Tádé kápolnában **hétfőn és szombaton nem lesz szentmise.**

Július és augusztus hónapban a Magyar Szentek Templomában **nem lesz vasárnap este 7-kor az egyetemista szentmise!**

Templomunk felszentelésének 14. évfordulóját ünnepeljük

2009. augusztus 15-én, Nagyboldogasszony Ünnepén.

**A fél 12-es szentmisét Dr Udvardy György püspök atya mondja,
aki most ünnepli pappá-szentelésének 25. évfordulóját.**

A szentmisét követően közös ebéd lesz a híveknek a templomkertben, a hagyományokhoz híven papák – papok focimeccs 4 órakor, különböző játékok a gyerekeknek, és pingpongozási lehetőség –nem csak- kamaszoknak (ütőt, labdát hozzatok!) **Aki tud, hozzon süteményt! Imperatrix énekegyüttes Srajber Zsolt vezényletével.**

Országos összefogás június 20-án

A május elejétől tartó folyamatos esőzések az ország több régiójában is hatalmas károkat okoztak. A megáradt folyók, patakok, valamint a belvíz számtalan várost és települést árasztott el és sok esetben napokra elzárt a külvilágtól. Észak-Magyarországon a Sajó, a Hernád és a Bódva menti települések szinte kivétel nélkül víz alá kerültek. Több mint 4700 családot kellett kitelepíteni és több száz család otthona összedőlt.

Egyházunk segélyszervezete révén az első perctől kezdve nagy erővel segíti a helyszínen a bajbajutottakat, önkéntes munkával és segélyszállítmányokkal egyaránt. A Katolikus Karitás családok ezreit látta el eddig tartósélelmiszerrel, ivóvízzel, takarókkal, tisztítószerekkel és gyógyszerekkel. A kitelepített családok gyermekeinek táborokat szerveznek. A rászorulókat megsegítésére elkülönített bankszámlán is várják a lakosság nagylelkű adományait.

Az egyházmegyei karitás szervezetek külön-külön is akciókat szerveznek és folyamatosan gyűjtenek adományokat, Püspöki Konferenciánk pedig már jelentős összeget bocsátott rendelkezésre katasztrófa-alapjából a legsürgősebb segítségnyújtásra. A hívek példamutató összefogásának köszönhetően az egyházmegyékből eddig érkezett adományok értéke meghaladja a 70 millió forintot.

Mindezek azonban csupán az azonnali segítségnyújtásra elegendők. Az árvíz okozta pusztítás következményeinek enyhítéséhez nagy szükség van a további összefogásra, ezért **június 20-án, vasárnap** a katolikus templomokban országos gyűjtést rendezünk az árvíz károsultjainak megsegítésére.

Kérjük a hívek nagylelkű adományait, hogy minél több családnak segíthessünk otthonuk újjáépítésében!

Budapest, 2010. június 10.

a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia